

عنوان مقاله:

دینداری پست مدرن و از خودبیگانگی ملی

محل انتشار:

مجله ادیان و عرفان، دوره 49، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

بهزاد حمیدیه - استادیار گروه ادیان و عرفان دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

دین از مهمترین عوامل تاثیرگذار بر شکلگیری و بقای «هویت ملی» است. هرگونه تحولی بر بروز اجتماعی دین میتواند هویت را دستخوش تغییراتی کند. مسئله این نوشتار آن است که «پستمدرنیزاسیون دینداری» چه رابطهای با «از خود بیگانگی ملی» دارد. نوشتار حاضر، به روش تحلیلی و نه پژوهش پیمایشی تلاش میکند که رابطه معنادار میان این دو را به اثبات رساند. در تحلیل دینداری پستمدرن، به ویژگیهایی میرسیم که برای احساس تعلق به هویت ملی، مضر و مخرباند؛ از آن جمله میتوان به سطحی و روبنایی شدن دین، فرقهگرایی شدید، مصرفی شدن دین، تبدیل دین به حالتی که از آن به «دین خویشتن» یاد میتوان کرد و عرفیسازی جهان اشاره نمود. این ویژگیها موجب محو الگوها و مرجعیتهای اصیل، اهداف مشترک ملی، محرومیت جامعه از کارکرد انسجامبخشی دین، پلورالیسم و تضعیف جایگاه شعائر و مناسک دینی میگرددند. این پیامدهای منفی که دامنگیر هویت ملی میگرددند، بر دامنه و شدت از خودبیگانگی میافزایند.

کلمات کلیدی:

پست مدرنیزاسیون دینداری، جنبشهای نوپدید دینی، هویت ملی، عرفیسازی، فرقهگرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1888883>

